

TIPOLOGIA CLĂDIRILOR CULTURALE ȘI DE AGREMENT

Sandu SUSANU

Departament Arhitectură, grupa ARH-171, Facultatea Urbanism și Arhitectură, Universitatea Tehnică a Moldovei,
Orașul Chișinău, Republica Moldova

Autorul corespondent: Sandu SUSANU, sandu.susanu@arh.utm.md

Abstract: Acest articol are ca scop înțelegerea construcțiilor culturale și de agrement prin analiza diversității tipologice ale acestor zone. Articolul dat a depistat 3 tipuri de zone în dependență de funcția pe care o îndeplinesc: instituții de sport, instituții cultural-educaționale și instituții dedicate spectacolului și agrementului distractiv. De asemenea în articolul dat se va analiza tipologia clădirilor enunțate din punct de vedere al regimului de înălțime, a categoriei de rezistență la foc, a capacității de primire a vizitatorilor și a soluționării spațial volumetrică.

Cuvinte cheie: Clădire culturală, agrement, tipologia clădirilor culturale;

Introducere

În ultimul secol se observă o creștere considerabilă a calității vieții umane. Acum, în anul 2022, este o obișnuință de a ieși la o terasă, de a privi un film în temeiul unui cinematograf sau multe alte activități culturale. Care sunt aceste spații? Cum se clasifică? Aceste întrebări vor conduce parcursul acestui articol.

Agrementul putem să îl definim ca o parte din timpul liber pe care o persoană îl are la discreția sa. În sensul restrâns al cuvântului, se referă la recreere și divertisment: vizitarea instituțiilor culturale și a spectacolelor de masă, jocuri, dans, lectură etc.

Clădirile culturale - o denumire larg utilizată pentru organizații, precum și clădiri sau ansambluri ale acestora, menite să concentreze, să multiplice și să promoveze viața societății din jurul lor - anumite valori, tradiții și practici care se află în domeniul culturii și artei.

Analiza

În dependență de funcție, clădirile dedicate activităților culturale și de agrement se clasifică în:

- Instituții de cultură fizică, sport și agrement sportiv;
- Instituții cultural-educaționale și organizații religioase;
- Instituții dedicate spectacolului și agrementului distractiv; (Oleinic et al, 2015)

Instituțiile de cultură fizică și sport se clasifică la rândul său în două mari categorii:

- Instituții sportive închise;
- Instituții sportive deschise; (Oleinic et al, 2015)

Instituțiile sportive închise sunt instituțiile unde activitatea sportivă are loc în interiorul unui edificiu (unde este prezent acoperișul). Instituțiile sportive deschise sunt instituțiile unde activitatea sportivă are loc în exterior (sub cerul liber) (Bognibov et al, 2010). Cele mai des întrebate sunt instituțiile închise, care au un șir de avantaje în fața celor deschise. În primul rând e vorba despre independența de clima exterioară. În al doilea rând e vorba de o varietate mai largă în ceea ce privește soluționarea spațial volumetrică și estetică a obiectivului. Al treilea avantaj a instituțiilor sportive închise este o facilitate în implementarea sistemelor inginerești. (Oleinic et al, 2015)

Instituțiile cultural-educaționale și religioase se clasifică în:

- Biblioteci și săli de lectură;
- Muzee și săli de expoziții;
- Organizații religioase;

Bibliotecile sunt edificii special amenajate unde sunt depozitate colecții de documente (cărți și alte surse media). Pentru studierea și analiza acestor colecții sunt amenajate săli speciale care sunt numite săli de lectură. (Andronovici and Tronciu, 2007)

Muzeul este o instituție, deschisă publicului, ce se ocupă cu strângerea, păstrarea, catalogarea, analizarea, menținerea, conservarea și expunerea de diverse obiecte și artefacte ce au un interes cultural, științific, național, istoric, tehnologic, artistic.

Instituțiile religioase sunt organizațiile unde persoanele se adună în scopul de a studia una din învățăturile religioase. Tipurile de învățături se diferă în diferite culturi. Cîteva din învățăturile religioase, deduse de savanți, sunt: biserica, confesia, sectă, cult etc.

Scopul instituțiilor cultural-educative este de a dezvolta potențialul creativ și cultural al populației. (Oleinic et al, 2015)

Instituțiile dedicate spectacolului și agrementului distractiv se clasifică în:

- Săli de spectacol;
- Cluburi și instituții de agrement distractiv;
- Delfinariile, aquaparcuri, complexe de distracție etc.; (Oleinic et al, 2015)

Sălile de spectacol sunt obiecte arhitecturale dedicate găzduirii evenimentelor culturale. Sălile de spectacol sunt compuse din sala cu spectatori și scena unde se prezintă spectacolul. Cluburile sunt zonele unde oamenii cu interese comune, se întâlnesc. Aceste zone pot fi numite comunități, asociații sau organizații. O bună parte a adunărilor de oameni are drept scop distracția. Aceste spații sunt numite instituții de agrement distractiv. În această categorie de obicei sunt cluburile de noapte și discotecile unde oamenii vin să danseze și să comunice (Bognibov et al, 2010).

Delfinariile, aquaparcurile și complexe de distracții sunt zone specializate care au ca scop distracția populației.

În dependență de regimul de înălțime, clădirile culturale și de agrement se clasifică în :

- clădiri cu regim mic de înălțime (clădiri cu 1-2 nivele);
- clădiri cu regim mediu de înălțime (clădiri cu 3-5 nivele);
- clădiri cu multe nivele (> 6 nivele); (Vaniuhin et al, 2006)

În dependență de categoria rezistenței la foc, clădirile culturale se clasifică în:

- categoria I;
- categoria II;
- categoria III;
- categoria IV;
- categoria V; (Vaniuhin et al, 2006)

În dependență de capacitatea de primire a vizitatorilor, clădirile culturale și de agrement se clasifică în:

- de capacitate mică (50-200 locuri);
- de capacitate medie (300-500 locuri);
- de capacitate mare (> 600 locuri); (Bognibov et al, 2010)

În dependență de soluționarea spațial- volumetrică, clădirile culturale și de agrement se clasifică în:

- clădiri de tip bloc;
- clădiri de tip pavilion;

Concluzii

Articolul dat a analizat diversitatea clădirilor culturale și de agrement. În dependență de cât de bine va fi aleasă soluția de proiectare a spațiilor culturale și de agrement, va depinde calitatea de servire a întreprinderii.

Bibliografia

1. Oleinic S., Tronciu S., Carпов A. (2015), Принципы функционального зонирования общественных зданий: типология зданий и сооружений. Методическое пособие [in Russian], Editura Tehnica-UTM, Chişinău, Republica Moldova.
2. Bognibov E.A., Gaidaş V.M., Andronovici D. (2010), Крытый плавательный бассейн [in Russian], Secția Redactare și Editare a UTM, Chişinău, Republica Moldova.
3. Andronovici D., Tronciu S. (2007), Tipologia clădirilor. Schemele zonării funcționale ale clădirilor obștești [in Roumanian], Secția Redactare și Editare a UTM, Chişinău, Republica Moldova.
4. Vaniuhin V.I., Arharov I.M. (2006), СНиП 2.08.02-89*. Общественные здания и сооружения [in Russian], Editura Госстрой России, Moscova, Federația Rusă.
5. Bognibov E.A., Gaidaş V.M., Andronovici D. (2010), Зрелищные здания и сооружения [in Russian], Secția Redactare și Editare a UTM, Chişinău, Republica Moldova.